

FOTO: FORNÉC BAL

kurvákommédiát, az MDF konkrét célját az, aki felnőttkorának nagyobb részét a Magyar Demokrata Fórum ügyének szentelte, s egyszer csak mobiltelefonon kap egy sms-t arról, hogy kizárták. Mindezek ellenére családdal, társaimmal, barátaimmal együtt viseljük, amit viselni adható.

Kik és mire próbálják felhasználni jelenleg az MDF rendszerváltáskori szerepét? A lakiteleki indulástól mit tekintettünk a Magyar Demokrata Fórum örökségének?

– Mindenekelőtt azt az akkor bátor, kockázatokkal is járó magatartást, amit 1987 őszén az alapítók hivasára megjelent mintegy 180 ember tanúsított Lakiteleken. Másodsorban azt, amit a '87-es lakiteleki nyilatkozat, majd a 88-as alapítólevél tartalmazott, és végül azt a politikai programot, amelyet 1990-ben – az MDF párttal alakítással összefüggésben – fogalmaztunk meg. Ezekben a konkrétumokon túl ide tartozik az alapítók csapatszellem, amelynek segítségével győzelmet tudtuk vinni a Magyar Demokrata Fórumot az első szabad választáson. Mindez a feltétlen nemzeti elkötelezettség és a demokratikus önszerveződés jegyében fogant. Az örökség nem egyik vagy másik személy nevéhez, hanem az ország és a helyi szervezetek akkori alapítóhoz együttesen köthető, jelképesen pedig Lakitelechez.

Mi is történt valójában a lakiteleki találkozótlól a Lakitelek munkacsoport felépítésig?

– Az MDF a tisztán fórumnak tekinthető kezdeti epikézetétől, a '87-es lakiteleki találkozótlól a jurtá színházbeli tömeges fórumokon át jutott az 1988-as újabbi lakiteleki találkozóig, amikor már szervezett formátul, tagsága lett, alapszabályra, és sorra alakultak az ország minden pontján a helyi szervezetek, megalkult ideiglenes elnöksége, majd az első országos gyűlésen választott elnöksége is. Ezt nevezhetjük – ahogyan szokták – az MDF hősökének, azzal együtt, hogy még '89-ben párttal alakítottuk, és felkészítettük az országgyűlési választásra. Később a kormányzati kötelezettségek és nehézségek új helyzeteket teremtek, és egyre

Az MDF útja Lakitelektől a Dávid-féle munkacsoportig

többben lettek azok is, akik az MDF-et saját karrierjük érdekében használták fel. A nagy rendszerváltó párt szűkegképpen örökött ebben a helyzetben, és a korábbi időszak végére elvesztette választóinak egy jelentős részét, tagsága is csökkent, belső feszültségek is terheltek, kiválások is születtek bázisát. Mindez belső politikai és erkölcsi válsághelyzettel is együtt járt, amit nemcsak ismét csak kihasználhattak elveken, személyes érvényesülési érdekekben. Mára pedig oda jutottunk, ahol most vagyunk. Hiszem azonban, hogy ezzel még nem zártuk le végleg az MDF történetét, mert bízom a tagság józan helyzetfelmérő képességében és erkölcsi erejében.

A mai valóság helyzetének milyen belső vihá az alapja? Valóban az MDF önállóságának a kérdésétől van szó?

– Ugyan, dehogyni! Ki hiheti el azt a szemészett hazugságot, hogy éppen a lakiteleki munkacsoport tagjai, köztük MDF-alapítók akarták felszámolni az ön-

lóságot? Ez Dávid Ipolyiék rágalma. Úgy vélik, ezzel tudják a tagság előtt igazolni erkölcsi és jogi értelemben egyaránt minősíthetetlen magatartásukat és valódi szándékaikat leplezni. Olé eldöntötték, hogy találják az MDF lakiteleki örökségét, megszábadnak mindazoktól, akik még azt képviselik, és átvisszik az MDF-et a nemzeti oldalról a baliberális oldalra, azon az áron is, hogy beletörölnek a szervezetek többségé.

A lakitelektől meg tudták volna márkánsan különválasztani az MDF arculatát a Fidesztől? Hogyan ötvizik volna meg az önállóságot, az egyéni jellegű Dávid Ipolyi a Fideszhez való tiszteletes lojalitással valóda meg öntke?

– Az MDF politikáját korábban a nemzeti elkötelezettség és a keresztényi normákon nyugvó politikázás jellemezte, ugyanúgy, mint a lakiteleki munkacsoportot. Ez a szellemiség a parlamenti viták és döntések során gyakran egybeesett a Fidesz álláspontjával. Ebben nincs semmi különös. Ha két nemzeti párt több

Leszák Sándor reméli, hogy az MDF életében jelenleg csak egy szomorú, ám nem hosszán tartó időszakot élnek át. A demokrata fórum alapítója lapunknak adott interjújában úgy vélekedett, hogy a párt tagjait értelemben vett egysege csak úgy jöhett ismét létre, ha a „Dávid-munkacsoportot” leváltja a tagság. Leszák Sándor nem titkolja, milyen érzéseket váltott ki benne kizárása és annak szertinte embertelen módja.

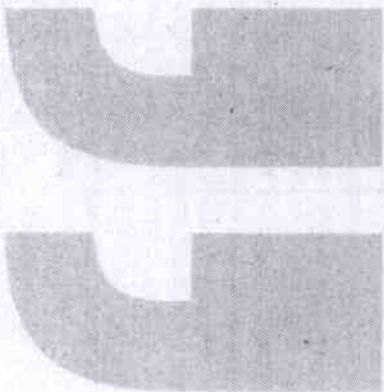
– Létrejöhet, és bízom benne, hogy létre is jön. Ennek a tagjait egységnek azonban feltétele, hogy a tagság leválása a jelenlegi vezetést.

Mit gondol, kik formálják mostanában az MDF arculatát, a „korszaki konzervatív” nyílt leveleket ró pártvezetés megjelölésében kik vesznek részt?

– Az MDF arculatát, pontosabban a Dávid-párti ugyanazok alakítják, akik a baliberális pártoké, csak ebben az esetben egy konzervatív külő kép megformálása cél, mert azon az oldalon ez volna az igazi haszon, ezáltal lehene az MDF-nek nevezett pártot igazi trófeaként tekinthetnünk. Ezért jelen meg a Népszabadságon az a bizonyos Dávid által jegyzett konzervatív kiadvány. Az MDF erdeit arcát azonban nem tervezte senki, nem viseltünk semmilyen alarcot, így vittük sikerre a Magyar Demokrata Fórumot.

Mi a véleménye az MDF szerepléséről a szécsényi és soproni időközi választásokon? Parlamenten kívüli erők is megmozdultak az MDF-el.

– Az a tény, hogy az MDF miniket választókerületben mindössze kétszázalékos támogatottságot kapott, számomra akkor is szomorú, ha engem már közvetlenül nem érint. Ebben a választási küzdelemben nyilván benne van már a Dávid-munkacsoport beállása, amit szító, provokáló magatartása, az utóbbi hónapok „kizárásos kampánya”. Benne van valószínűleg az is, hogy Dávidék támogatják a kórház-privatizációt. A szervezeti arányok egyébként mindkét választókerületben önmagukért beszélnek.

Megis, mi lenne a célja a pártvezetésnek a baloldallal való egyre látványosabb együttműködéssel?

– A Dávid-munkacsoport mindenképp előtt abban akar együttműködni a baliberális pártokkal, hogy a választásokra el-